

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Kateřiny Radkovské a přísedících MUDr. Vladimíry Nicholson a Dušana Luczyho v hlavním líčení konaném dne 28. června 2019

takto:

Obžalovaný

V. Ch.

narozený xxx v xxx, Ukrajina, státní příslušnost Ukrajina, trvale bytem xxx, v ČR zdržující se na adrese xx, t. č. ve vazbě ve vazební věznici xxx,

je vinen, že

dne 6. 1. 2019 kolem 4.30 hodin v xxx, v přízemí budovy, v neoznačeném pokoji sousedícím se společnou kuchyní, po předchozím vzájemném slovním a následně i fyzickém napadání s poškozeným V. S., nar. xxx, uchopil celokovový z boku zavírací nůž černé barvy délky 20 cm s délkou střenky 9 cm a v úmyslu poškozeného V. S. usmrtit mu značnou a střední intenzitou zasadil celkem šest řezných a bodnořezných ran, čímž mu způsobil řeznou ránu v dolní části levé boční strany hrudníku ve výši 8. mezižebří velikosti asi 8x4 cm pronikající k žebru s podminovaným tj. laločnatým okrajem a dvě povrchní řezné rány délky cca 4 cm a 3 cm nad výše uvedenou řeznou ranou, tedy na levé boční straně hrudníku, následkem čehož došlo ke způsobení krvavého výpotku šíře do 10 mm v levé pohrudniční dutině bez známek pneumothoraxu, dále mu způsobil hlubokou řeznou ránu zasahující až ke kosti s částečným přerušením dlouhé hlavy trojhlavého pažního svalu nad okovcem vlevo, tj. nad loktem, povrchní řeznou ranku délky 2 cm v oblasti levého ramene zasahující do podkoží a povrchní drobnou řeznou ránu v oblasti okovce vlevo, tedy zranění, která byla spojena s krvácením, přičemž v případě, že by poškozený V. S. nebyl ošetřen a nebylo by krvácení zastaveno, mohl by se u něj rozvinout pokrvácivý šok a mohl by být jeho život bezprostředně ohrožen, v případě přetěti pažní tepny u hluboké řezné rány v dolní části levé paže mohly nastat výrazné krevní ztráty vedoucí až k vykrvácení, a to již v průběhu několika minut, v případě přetěti pažního nervu mohlo dojít k výrazně snížené hybnosti levé horní končetiny, útokem vedeným do levé strany hrudníku mohl nůž proniknout do levé hrudní dutiny a vést k poranění plic, srdce či velkých hrudních cév za současného rozvoje tzv. pneumotoraxu

Shodu s prvopisem potvrzuje D.M.

a zakrvácení levé hrudní dutiny, tj. poranění bezprostředně život ohrožující, případně smrtelná, přičemž při takto vedeném způsobu útoku na místo, kde se nachází srdce a řada dalších životně důležitých orgánů, musel V. Ch. minimálně vědět, že poškozeného V. S. může tímto způsobem usmrtit a byl s tím srozuměn,

tedy:

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu tím, že jiného úmyslně usmrtí, tohoto jednání se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo

čímž spáchal

zvláště závažný zločin vraždy dle ust. § 140 odst. 1 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle ust. § 21 odst. 1 tr. zákoníku

a odsuzuje se

Podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 10 (deseti) let.**

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 80 odst. 1, 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest vyhoštění na dobu 10 (deseti) let.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému kládá trest **propadnutí věci**, a to celokovového z boku zavíracího nože délky 20 cm s délkou střenky 9 cm.

Podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku **se zabírá** lovecký nůž délky 28 cm se stříškou délky 16,5 cm v černém silonovém pouzdru.

Odůvodnění:

1. Po provedeném dokazování byl zjištěn následující skutkový stav. Obžalovaný V. Ch. dne 6. 1. 2019 v ranních hodinách, po předchozí slovní a fyzické potyčce a značném popíjení alkoholu, uchopil nůž a poškozenému V. S. zasadil celkem 6 řezných a bodnořezných ran, a to silou střední a velkou, čímž mu způsobil poranění hrudníku popsaná ve výroku tohoto rozsudku, přičemž smrtelnému následku bylo zabráněno díky okamžitému přivolání rychlé záchranné služby a poskytnutí neodkladné lékařské péče.
2. **Obžalovaný V. Ch.** před soudem vypověděl, že přijel do Prahy z Xxx dne 5. 1. 2019 a už v ranních hodinách dne 6. 1. 2019 byl ve vězení. Do Čech přijel za prací, měl pracovat v závodě na výrobu plastů, na vše měl oficiální dokumenty, podrobnosti s budoucím zaměstnavatelem domlouval bratranec obžalovaného poškozený V. S.. Pracovní vízum měl obžalovaný platné do 4. 4. 2019. S sebou měl asi 600 Kč. Měl příslibený výdělek kolem 1 000 EUR měsíčně. Po příjezdu se ubytovali v nějakém dočasném bydlišti, druhý den se měli přesunout, ale kam přesně, obžalovaný nevěděl. Do Čech přijel za prací proto, že chtěl vydělat peníze, aby mohl jet s rodinou k moři, jeho mladší syn trpí xxx a bylo by to pro něj dobré. Jeho bratranec,

Shodu s prvopisem potvrzuje D.M.

poškozený S., už ho dříve přesvědčoval, aby jel s ním do Čech, že si zde peníze vydělá dříve, ale obžalovaný s tím váhal, protože nechtěl nechávat doma manželku samotnou s dětmi. Je pravdou, že si obžalovaný s sebou vzal dva nože, a to velký myslivecký nůž a menší nůž, věděl, že je zde využije na krájení chleba. Spolu s obžalovaným a poškozeným jel za prací ještě další muž jménem O.. Do Prahy přijeli kolem dvacáté hodiny večerní a na Florenci je vyzvedl člověk, který je odvezl do bytu, kde měli přenocovat jednu noc. Byt se jim nelíbil, byl špinavý a okolo byli hlasití sousedé z Moldavska, Gruzie apod., kteří již byli napití. Dohodli se s bratrancem, že půjdou nakoupit nějaké jídlo do Kauflandu, ale když tam přišli, zjistili, že obchod je již zavřený, vrátili se tedy do bytu a připravili si obložené chleby. Při té příležitosti vyndal obžalovaný ze zavazadla i své dva nože. Obžalovaný měl s sebou také litrovou láhev lihu, který bratranec rozředil půl na půl s vodou. Tento alkohol pak společně popíjeli. Kamarád O. ale šel brzy spát a moc toho nevypil. Obžalovaný se svým bratrancem vypil asi 600 až 700 ml ředěného lihu. Bavili se o životě, o politice a o náboženství. Obžalovaný má v rodině čtyři strýce, kteří jsou kněží, a byl vychováván, aby žil v souladu s Bohem. Ohledně náboženství se ale dostali s bratrancem do sporu, což se obžalovanému nelíbilo a šel si ven zakouřit. Za chvíli za ním přišel i poškozený a řekl mu, že už se o tom bavit nebudou, a ať jde ještě popít alkohol. Pak obžalovanému došlo, že už je po půlnoci a bratranec má narozeniny, pogrataloval mu a začali znovu pít. Po nějaké době se ale opět vrátili k tématu politika a náboženství, bratranec se rozzlobil a zaútočil na obžalovaného pěstmi. Obžalovaný se trochu bránil a v jedné sekundě, když na stole uviděl nůž, uchopil ho a 2× poškozeného nožem udeřil. Poškozený pak spadl na obžalovaného, a v tu chvíli se probudil O., který začal křičet, co to dělají. V tu chvíli uviděl obžalovaný krev okolo a spolu s bratrancem ustali, byli v šoku, a ihned bratranci předložili k ráně nějaký oděv. Ránu mu také omyli vodou ve sprše. Pak šli ven a bratranec volal záchranku, protože mluví lépe česky. Už v tu dobu prosil svého bratrance za prominutí. Obžalovaný dále k dotazům uvedl, že v posledních letech moc alkoholu nepil, pouze občas na rodinných oslavách si dal vodku. Onoho večera byli všichni unavení, málo jedli a navíc ráno před cestou měl obžalovaný teplotu, na což si vzal léky. Rány pěstí, které mu dal bratranec na počátku konfliktu, mířily na hlavu, jednou nebo dvakrát to bylo určitě, pak se obžalovaný začal bránit. Bránil se nejdříve pěstí, ale viděl, že to nevyhraje, a pak, neví proč, popadl nůž a došlo k poranění poškozeného. Obžalovaný si uvědomuje pouze dva údery nožem, které mu zasadil z levého boku do těla. Poškozený ty rány nožem ani necítil, teprve kamarád O. je zastavil, viděli krev a pochopili, co se stalo. Pokud bylo obžalovanému předestřeno, že na těle poškozeného bylo celkem šest zásahů nožem, pak si to neuvědomuje, ví jen, že spadli a možná ještě pak mávl rukou, ve které měl nůž, proto má poškozený pořezané rameno. V průběhu napadení nezazněly ani ze strany obžalovaného, ani ze strany poškozeného žádné výhrůžky, pouze se pohádali. Kdyby nebyl poblíž nůž, asi by se jenom pomlátili pěstmi, a tím by to skončilo. Obžalovanému byly předloženy oba nože zajištěné na místě činu, k čemuž uvedl, že k napadení poškozeného použil malý černý zavírací nůž. Druhý velký lovecký nůž je rovněž jeho, měl ho s sebou. Po napadení bratranec nejvíce krvácel z boku. Během útoku nikdo další do pokoje nepřišel, sousedi byli hluchí asi do půlnoci, ale pak šli spát. Náklady na léčení poškozeného následně uhradila manželka obžalovaného. V minulosti s bratrancem vycházeli kamarádsky, jejich rodiny se stýkaly, žádné vážnější konflikty neměli. Na Ukrajině obžalovaný pracoval jako svářeč a měsíčně si vydělal 300 - 500 EUR, na Ukrajině je minimální plat 100 EUR, s rodinou z jeho platu a platu manželky vyšli.

3. **Poškozený V. S.** před soudem vypověděl, že to k čemu došlo, způsobilo hodně alkoholu. Poškozený, obžalovaný a ještě další kamarád O. si nechali udělat vízum, aby mohli pracovat v Česku. Bylo jim slíbeno, že budou pracovat v Pardubicích v továrně na plastové díly. Pak jim bylo řečeno, že práce v Pardubicích už není a že budou pracovat v Praze. Když přijeli linkovým autobusem z Xxx, nebyli ubytováni v bytě, jak jim bylo slíbeno, ale na ubytovně spolu s Kazachy, Moldavci a Gruzíny. Tam se jim vůbec nelíbilo, byli naštvaní, že nebylo splněno to,

co jim bylo slíbeno. Pak se rozhodli jít s obžalovaným pěšky do Kauflandu, kde si chtěli koupit něco k jídlu. Bohužel tam došli pozdě, bylo už po desáté hodině večerní a bylo zavřeno. Vrátili se proto na ubytovnu, kde obžalovaný otevřel láhev s lihem, který rozředili s vodou, a začali popíjet. V průběhu večera se začali hádat, oba byli naštvaní, mimo jiné i kvůli ubytování a práci, během hodiny mu obžalovaný ukázal asi 15× vztyčený prostředníček, proto ho jednou praštil pěstí do hrudi. On na to něco řekl, a pak už mu ránu rovnou vrátil nožem. Poškozený uvedl, že si vůbec nevšiml, kde nůž ležel, protože když pili alkohol, nůž byl na stole, kde s ním řezali jídlo. Poškozenému byly předloženy oba zajištěné nože. Ohledně malého černého zavíracího nože uvedl, že jím nebyl napaden, byl napaden velkým loveckým nožem. Právě tím velkým nožem krájeli jídlo, malý nůž na pokoji vůbec neviděl. Poškozený se domnívá, že v době zápasu stáli, v jaké poloze byl obžalovaný, když ho bodal nožem, si nepamatuje. To, že krvácí, zaznamenal, až když to řekl kamarád P., který ležel vedle na posteli. Poškozený pak ihned hledal své doklady, telefon a volal záchranku. Šli ven před ubytovnu, protože neznali přesnou adresu, kde se zdržují, musel to vysvětlovat do telefonu záchranné službě. Obžalovaný šel rovněž ven a za ním šel ještě jeden kluk z Moldávie, který ho několikrát praštil do hlavy a vyčítal mu, že kvůli němu budou na ubytovně problémy. Poškozený se domnívá, že obžalovanému kromě jedné rány do hrudi žádnou jinou ránu nedal, trvalo to pár vteřin, a hned to skončilo. Poté odjel do nemocnice a asi po pěti hodinách musel podstoupit operaci, propuštěn byl asi po 30 hodinách. Přestože ho žádali, aby v nemocnici ještě zůstal, odmítl, bylo to pro něj moc drahé. Následně mu bylo zasláno vyúčtování za využití záchranné služby a pobyt v nemocnici, to vše pak zaplatila manželka obžalovaného. Po propuštění z nemocnice do práce hned nešel, cítil se špatně, nefungovala mu levá ruka. Za tři nebo za čtyři týdny do práce šel, ale nemohl dělat těžkou práci. Poškozený uvedl, že neví přesně, kolik alkoholu vypili, ale lihu měli litr, ředili ho vodou, a na konci v láhvi čistého alkoholu zbylo asi 10 cm. Po požití alkoholu se cítil opilý, obžalovaný se projevoval tak, že byl naštvaný kvůli ubytování a práci. Pokud poškozený v přípravném řízení uvedl, že když se pohádali, bili se pěstmi, třefoval obžalovaného pravou rukou do obličeje, mířil na trup těla, občas zasáhl zeď, a zasáhl ho asi 3×, a obžalovaný ho také několikrát trefil do hlavy, pak v hlavním líčení uvedl, že si již nepamatuje, jak přesně to bylo, je to půl roku nazpátek. Po konfliktu s obžalovaným v kontaktu nebyl, protože je zavřený. V minulosti spolu žádné potíže neměli, navzájem si pomáhali, toto vše se stalo, protože vypili moc alkoholu.

- Podle § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu byla čtena **výpověď svědka O. P.**, který je nekontaktní, soudu není známa adresa, na které se aktuálně zdržuje, a prostřednictvím obhájce bylo zjištěno, že je v armádě a jeho možnost dostat se do České republiky je tak téměř vyloučena. Svědek v přípravném řízení uvedl, že přijel autobusem z Ukrajiny na nádraží Florenc společně s obžalovaným a poškozeným. Z nádraží byli odvezeni jednou osobou autem na ubytovnu, druhý den se měli znovu setkat a měli jet do práce. Na ubytovnu se dostali asi kolem 22.00 hodiny večerní a obžalovaný s poškozeným šli pak ještě do města koupit potraviny, ale bylo už zavřeno. V. s V. se vrátili mezi 23.00 a 24.00 hodinou, poté si vyndali jídlo, začali jíst a pít alkohol. Svědek uvedl, že sám toho vypil méně, asi 3 panáky. Kolik přesně vypili obžalovaný s poškozeným, neví, viděl tam jednu láhev, ale ví, že pokračovali v pití, když on šel spát. Pak se probudil kolem čtvrté hodiny ranní a V. s V. se hádali. Potom se začali bít, padaly tam údery do obličeje z obou stran, došlo minimálně na tři údery ze strany každého z nich. Jejich souboj byl vyrovnaný. Najednou viděl svědek u V. nůž, odkud ho vzal, neví. Svědek měl pocit, že ho nechtěl trefit, ale jenom vylekat, na což usuzoval z toho, že když už pak byli v klidu, tak si uvědomil, že se stalo něco vážného, a dál už nepokračoval. Svědek nezaznamenal, kolik padlo ran nožem, ale všechno bylo v krvi. Proto vzal fáč a dal ho V. na ránu, kterou omyli, ale velmi krvácela, proto pochopili, že to sami nezvládnou. Začali hledat dokumenty poškozeného a telefon a šli volat záchranku. Byl trochu problém domluvit se s lidmi na tísňové lince, proto pak svědek volal sám na linku 112 ze svého telefonu. Když přijeli policisté, ptali se, kdo to

udělal, a poškozený řekl, že to udělal V., a ten to nepopíral. K bodnutí nožem došlo v době, kdy byli oba muži na nohou, pak spadli na postel, a pak už viděl svědek pouze krev. Svědek dále uvedl, že než šli spát, tak jedním nožem krájeli jídlo, ale nebyl to zavírací nůž, měl pouzdro a byl tmavě šedý nebo modrý. Další nůž v místnosti svědek neviděl. Jak poškozený, tak obžalovaný byli opilí, mluvili hlasitě, na koordinaci pohybu jejich opilost ale nezpozoroval. Svědek uvedl, že sám se opilý necítil.

5. V hlavním líčení byl dále proveden důkaz **znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství**, který zpracoval prim. MUDr. Jiří Hladík. Tento v písemných závěrech svého posudku uvedl, že poškozený V. S. utrpěl následující poranění: 3 bodné rány v oblasti levé boční strany hrudníku, konkrétně řeznou ránu v dolní části levé boční strany hrudníku, ve výši 8. mezižebří, velikosti 8×4 cm, pronikající k žeburu s podminovaným (tj. laločnatým) okrajem, 2 povrchní řezné rány délky cca 4 cm a 3 cm nad výše uvedenou řeznou ranou (tj. na levé boční straně hrudníku), dále 3 bodnořezné rány na levé horní končetině, konkrétně hlubokou řeznou ránu zasahující až ke kosti s částečným přerušením dlouhé hlavy trojhlavého pažního svalu nad okovcem vlevo (tj. nad loktem), povrchní řeznou ranku délky 2 cm v oblasti levého ramene zasahující do podkoží a povrchní drobnou řeznou ránu v oblasti okovce vlevo. Zobrazovacími metodami (počítačovou tomografií, sonografickým a rentgenovým vyšetřením) byl zjištěn krvavý výpotek šíře do 10 mm v levé pohrudniční dutině bez známek pneumothoraxu (proniknutí vzduchu do pohrudniční dutiny). U postiženého nedošlo k zasažení životně důležitých orgánů ani velkých cév, či nervů. Vzhledem k četnosti a hloubce některých z řezných ran nastaly výraznější krevní ztráty, které však vzhledem k včasné odborné lékařské pomoci poškozeného neohrožily na životě. Řezné a bodnořezné rány vznikly tlakem a tahem ostrého nástroje působícího střední a velkou silou (při hodnocení malá – střední - velká), opakovaně do oblasti levé boční strany hrudníku a levé horní končetiny, kdy řezná rána dolní části levé boční strany hrudníku o velikosti 8×4 cm zasahující k žeburu i hluboká řezná rána nad loktem s částečným přetětím hlavy trojhlavého pažního svalu zasahující ke kosti, vznikly velkou silou, ostatní řezné rány byly způsobeny střední silou. Opakovaným říznutím ostrým nožem lze vznik poranění velmi dobře vysvětlit. Noži zajištěnými při ohledání místa činu a patrnými na fotodokumentaci předložené znalci (zajištěné jako věcná stopa č. 2 a č. 11) tj. lovecký nůž v černém silonovém pouzdro délky 28 cm se střípkou 16,5 cm a černý celokovový nůž vystřelovací z boku, po otevření délky 20 cm, se střípkou dlouhou 9 cm, mohla všechna utrpěná poranění poškozeného vzniknout. Zranění poškozeného lze hodnotit jako středně těžká poranění, mající ze soudně-lékařského hlediska charakter ublížení na zdraví, kdy porucha zdraví, resp. omezení v obvyklém způsobu života trvalo po dobu delší jednoho týdne, nikoliv však s citelným omezením trvajícím déle než 6 týdnů, a rovněž poranění nevedla k poškození důležitého orgánu. Tato zranění jsou obvykle spojena s léčením v délce asi tří týdnů, kdy je nutný fyzicky šetřící režim. Vzhledem ke krátké době od vzniku poranění se v současné době k otázce trvalých následků nelze jednoznačně vyjádřit, neboť tyto se zpravidla hodnotí až po jednom roce od vzniku zranění. Vzhledem k charakteru poranění trvalé následky s největší pravděpodobností nenastanou, vyjma jizev z hlubokých řezných ran. Jejich charakter však nebude mít ze soudně-lékařského hlediska charakter zohyždění. Dle zdravotnické dokumentace utrpěná poranění byla spojena s krvácením projevujícím se v krevním obraze, která však postiženého neohrožovala na životě. Vzhledem k včasné odborné lékařské pomoci se krevní ztráty tudíž nezvětšovaly. Pokud by však nedošlo k ošetření a zástavě krvácení, mohl by se u postiženého rozvinout pokrvácivý šok a mohl by tak být bezprostředně ohrožen jeho život. Rovněž v případě přetětí pažní tepny u hluboké řezné rány v dolní části levé paže mohly nastat výrazné krevní ztráty, vedoucí až k vykrvácení, a to již v průběhu několika minut, v případě přetětí pažního nervu pak mohlo dojít k výrazně snížené hybnosti levé horní končetiny. Útokem vedeným do levé strany hrudníku, kdy dle výpovědí uvedených ve spisovém materiálu obžalovaný držel nůž v pravé ruce s čepelí při palci ruky, a útok byl veden „jakoby hákem ze

strany“ do oblasti levé plochy hrudníku, mohl bodný nástroj proniknout do levé části hrudní dutiny a vést k poranění plíce, srdce či velkých hrudních cév, za současného rozvoje tzv. pneumothoraxu a zakrvácení levé hrudní dutiny, což je poranění bezprostředně život ohrožující, případně smrtelné, ze soudně-lékařského hlediska majících charakter těžké újmy na zdraví pro poškození důležitých orgánů. V případě, že by poškozenému nebyla poskytnuta včasná odborná lékařská pomoc, mohl se u něj v průběhu několika desítek minut rozvinout pokrvácivý šok, jež by jej mohl bezprostředně ohrožovat na životě, a následně by mohlo dojít i k vykrvácení. Poškozený byl hospitalizován ve fakultní nemocnici Královské Vinohrady od 6. 1. do 7. 1. 2019, kdy byl propuštěn do domácího a ambulantního léčení, přičemž v průběhu hospitalizace komplikace nenastaly. Typická poranění vzniká při obraně před útokem vedeným ostrým hrotnatým nástrojem (nožem), charakteru řezných, event. bodných ran na rukách, kdy poškozený se snaží odvrátit útok uchopením nože rukou, zjištěna nebyla. Vzhledem ke způsobu vedení útoku nožem „ jakoby hákem ze strany,, by mohla poranění na zadní ploše paže vzniknout nejen při samotném útoku, ale i ve snaze odvrátit útok vzpažením levé horní končetiny v ramenním kloubu. V krvi odebrané po přijetí do fakultní nemocnice dne 6. 1. 2019 bylo u postiženého zjištěno 2,44 g/l ethanolu. Hladina alkoholu zjištěná v krvi odpovídá střednímu stupni opilosti. Při hlavním líčení znalec k dotazům doplnil, že fotografie na čl. 273 viděl, jedná se o onu ránu 8 × 4 cm a její šířka je dána tím, že jsou přetřata elastická vlákna v kůži, toto je nejzávažnější poranění. Tato rána, stejně jako rána na levé paži, byly způsobeny velkou intenzitou. Zranění, která utrpěl poškozený, neodpovídají možnosti, že by mohla vzniknout tím, že by poškozený na obžalovaného spadl. Co se týče typu způsobených poranění nožem, musela zde být vzhledem k jejich vzhledu kombinace tlaku a tahu, a navíc rána byla podmínovaná, tzn. došlo k bodnutí a trhnutí do strany - to je rána na levé boční straně hrudníku. Co se týče ruky, tam se jedná o řeznou ránu, protože přetínala zadní dlouhou hlavu trojhlavého svalu, kdyby byla bodná, tak ji protne, ale tady došlo k celkovému přetěti. Pouze u povrchných ran délky 2 cm v oblasti levého ramene a jedné drobné řezné ranky v okolí okovce znalec připustil, že by mohly vzniknout pádem poškozeného na obžalovaného, sám ale nemůže posoudit, zda rány vznikly mimovolně, či nikoliv. Na straně druhé dvě takovéto řezné rány, byť povrchní, při jednom pádu nemohou vzniknout najednou. Znalec se vzhledem ke svým zkušenostem ještě nikdy nesetkal s tím, aby při jednom pádu vznikly dvě náhodné rány ve dvou různých lokalitách těla.

6. Ve věci byl vypracován a proveden jako důkaz dále znalecký posudek z oboru **zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie** znalci MUDr. Petrem Kubejem a PhDr. Jiřím Klose, Ph.D.
7. **Znalec MUDr. Kubej** po vyšetření obžalovaného ve svých závěrech uvedl, že u obžalovaného nejsou dány příznaky žádné duševní choroby, ani duševní poruchy stejné forenzní závažnosti. Osobnost posuzovaného není strukturovaná hrubě poruchově, aby naplňovala diagnostická kritéria pro některou z klasifikovaných poruch osobnosti. Rozumové schopnosti posuzovaného jsou průměrné. Přiznávaná konzumace alkoholu nepřekračuje běžně tolerovanou normu. Zneužívání alkoholu, či nealkoholových návykových látek nebylo zjištěno. Hodnoceného jednání se posuzovaný dopustil pod vlivem alkoholu. Prostá alkoholová opilost středního stupně se u posuzovaného rozvinula společenským požíváním alkoholu, kdy z předchozích zkušeností znal účinky alkoholu na svou osobu a mohl je před započítím pití předpokládat. Jeho rozpoznávací i ovládací schopnosti ve vztahu k hodnocené trestné činnosti byly forenzně významně sniženy, blíže jejich zachování, než vymizení. Kdyby byl posuzovaný ve střízlivém stavu, byly by jeho schopnosti rozpoznávací i ovládací zachovalé. Zdrženlivost posuzovaného vůči alkoholu není chorobně snižena. Nic nesvědčí pro opilost komplikovanou nebo patickou. Deliktní jednání posuzovaného bylo afektogenně podmíněné, na úrovni realizace tohoto jednání jsou prokazatelné některé mechanismy zkratkové, kdy k dosažení

emočně významného cíle jsou bez dostatečného uvážení následků zvoleny nepřiměřené prostředky. Posuzovaný byl však podstatnou měrou ovlivněn svými vědomými postoji, v žádném případě se nejednalo o zkratkovou reakci, či afekt na základě chorobného rozhodnutí. Nejednalo se o patický afekt. Afektová přecitlivělost byla ohraničena časově, vázána na určitou konkrétní konstelaci situačních podmínek verbálního, a následně fyzického konfliktu, s významným podílem alkoholu, který byl složkou odbrždující, narušující zábrany a sebekontrolu, zvyšující dráždivost a zúžení rozhodovacích procesů. Posuzovaný není osobností primárně agresivní a bez ovlivnění alkoholem by k danému jednání nedošlo. Je schopen chápat smysl trestního řízení a je schopen plnohodnotné účasti na tomto řízení. Pobyt posuzovaného na svobodě není z úzce psychiatrického hlediska nebezpečný pro společnost, protože duševní chorobou netrpí. Je v silách posuzovaného ukáznit se v požívání alkoholu a podobným excesům zvýšeným sebevýchovným úsilím zabránit. Znalec ochranné léčení nenavrhuje. Nynější trestní stíhání vedlo u posuzovaného k prožitku korektivní zkušenosti, která je základem jeho rozhodnutí k trvalé a důsledné abstinenci. V rámci hlavního líčení znalec MUDr. Kubej doplnil, že posuzovaný byl ve stavu středního stupně prosté alkoholové opilosti a pil alkohol pravděpodobně velmi nízké kvality, kdy je ze soudní praxe známo, že kvalita alkoholických nápojů může významně ovlivňovat projevy opilé osoby, takže je zde předpoklad působení tohoto nápoje, který byl negativnější, než by tomu bylo u jiného destilátu. Na projevu opilosti se také mohla podílet únava po dlouhé cestě, omezený příjem potravy, tedy snížená hladina krevního cukru, a navíc se to stalo ve 4.00 hodiny ráno, kdy se již mohla uplatňovat také spánková deprivace. Znalec dále upozornil, že pokud měl možnost poslouchat dotazy soudu na poškozeného ohledně upřesnění, kde, kdo stál, a jakým způsobem k napadení došlo, pak vzhledem k tomu, že poškozený měl 2,4 ‰ a obžalovaný 2,26 ‰ alkoholu v krvi, nelze očekávat přesné odpovědi, protože v takové situaci si subjekty nejsou schopny konkrétně zapamatovat, jednalo se o situaci vyhroceného emočního konfliktu. Následné popisy pak mohou být zkresleny i postojem k věci apod. Konflikt vznikl kvůli banalitě, rozhodně se nejednalo o nic plánovaného, ani to nevyplývalo z předchozích konfliktů mezi oběma aktéry. Znalec dále doplnil, že se v podobných případech snaží navštívit posuzovaného opakovaně, aby mohl sledovat dynamiku vývoje postoje k věci. V tomto případě bylo nesporné, že posuzovaný činu lituje, a je pro něj velkým negativním vlomem do jinak spořádaného života. Jeho lítost byla upřímná, protože v případě dotazu na to, jak by se cítil, pokud by došlo k dokonání činu, pak byl jeho projev emotivním aktem zoufalství.

8. **Znalec PhDr. Jiří Klose Ph.D.** v závěrech svého posudku uvedl, že na základě výsledků psychologického vyšetření lze konstatovat, že úroveň intelektových dispozic se u posuzovaného celkově pohybuje v pásmu průměru, kognitivní funkce jsou v zátěži sníženy, mentální dispozice v jednotlivých funkcích paměti odpovídají intelektu a jsou dostatečně spolehlivé. Psychologickým vyšetřením nebylo prokázáno významné organické poškození CNS a jeho případný vliv na vnímání, jednání a chování obžalovaného. Posuzovaný je psychologicky standardní osobností, plně integrovanou, jednoduše strukturovanou, vyzrálou. Emočně a afektivně je přiměřeně vyvážený, stabilní, s dobrou úrovní autoregulační dispozic. V sociální oblasti je socializován, ukotven v primárních a dalších interpersonálních vztazích, s dostatečně rozvinutými vyššími city a morálně volnými postoji, s pracovní historií, bez problémů s návykovými látkami v anamnéze, netrestán. U obžalovaného nebyla prokázána agresivita jako primární pudový rys, či jako trvalá osobnostní dispozice a zdroj chování a jednání, a to včetně zátěžových situací. Obžalovaný není osobou primárně agresivní, která by byla disponována k násilnému jednání bez provokace, či zátěže. Vztah k lidskému životu má standardně zakotven. Obecná věrohodnost obžalovaného je plně v normě. Po zvážení všech souvislostí zhodnotil znalec prognózu resocializace ve vztahu k sdělené trestné činnosti jako reálnou, dobrou (vyjádřenou číslem 3 na orientační pomocné škále – 1) výborná, 2) velmi dobrá, 3) dobrá, 4) ztížená, 5) obzvláště ztížená, 6) téměř vyloučená a 7) vyloučená). V rámci hlavního líčení znalec

PhDr. Klose doplnil, že při hodnocení možností resocializace se posuzuje vždy vliv negativních a pozitivních faktorů, které do věci vstupují. Na straně negativních údajů nejsou, z pohledu znalce, žádné zásadní informace, naopak na pozitivní straně shledal nepřítomnost závažné duševní choroby, zachovaný intelekt bez poškození kognitivních funkcí. Sociální prostředí je pravděpodobně kvalitní a není dána kriminální historie, obžalovaný je ukotven pracovně i vztahově, a navíc se k věci přiznal, vyjádřil lítost. Proto znalec vidí možnost jeho resocializace jako reálnou.

9. Dále byly podle § 213 odst. 1 trestního řádu provedeny **listinné a věcné důkazy**. Stranám byl předložen výpis z rejstříku trestů z Ukrajiny, ze kterého je zřejmé, že obžalovaný nebyl v minulosti trestně stíhán a současně není hledanou osobou. Předloženo bylo i potvrzení zaměstnavatele ALTA-PR s. r. o., které pozitivně hodnotí působení obžalovaného v této společnosti v průběhu let 2015 až 2018. Ze zprávy o pověsti z místa bydliště obžalovaného se podává, že na jeho osobu nebyly žádné stížnosti. Dále bylo předloženo čestné prohlášení sepsané poškozeným V. S. před notářem užhorodského městského notářského obvodu dne 31. 1. 2019, kde poškozený prohlašuje, že u v důsledku rvačky s obžalovaným mu bylo způsobeno tělesné poranění, kdy poškozený potvrzuje, že nemá žádné materiální hmotné, nebo jiné nehmotné nároky k obžalovanému, protože se smířili a jmenovaný uhradil způsobenou škodu a poskytnutou lékařskou péči. Jako další listinné důkazy jsou ve spise obsaženy: zpráva o příjmu k hospitalizaci, propouštěcí zpráva poškozeného z fakultní nemocnice Královské Vinohrady, odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika, protokol o ohledání místa činu, včetně náčrtku a fotodokumentace, úřední záznam o provedených úkonech stále výjezdové skupiny a výsledek Dräger testu poškozeného i obžalovaného, fotografie poškozeného, včetně jeho zranění na těle, fotografie pokoje a chodby ubytovny, dále byla předložena k CD se záznamy volání na tísňovou linku 112, 155 158, záznam o výjezdu RZS, a dále opisy rejstříku trestů a evidence přestupků vztahující se k osobě obžalovaného. Jako věcné důkazy byly předloženy dva zajištěné nože nalezené na místě činu, a to černý celokovový z boku zavírací nůž délky 20 cm s délkou střenky 9 cm, a lovecký nůž délky 28 cm se stříškou délky 16,5 cm v černém silovém pouzdru.
10. Po takto provedeném dokazování, kdy soud **hodnotil důkazy** jednotlivě i v jejich souhrnu v souladu se zásadami uvedenými v § 2 odst. 5, odst. 6 trestního řádu, dospěl k závěru, že vina obžalovaného V. Ch.e byla bez pochybností prokázána. Soud vycházel jednak z doznání obžalovaného, ale i z dalších provedených důkazů, konkrétně z výpovědi poškozeného V. S., z výpovědi svědka O. P., ve spojení se závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, kterým byla specifikována zranění způsobená poškozenému, a dále ze závěrů znaleckého posudku z oboru psychiatrie a klinické psychologie, který zhodnotil osobnost obžalovaného. To vše je doplněno i listinnými a věcnými důkazy, z nichž některé byly zajištěny přímo na místě činu. Obžalovaný V. Ch. ve shodě s poškozeným V. S. uvedli, že poté, co přijeli ve večerních hodinách dne 5. 1. 2019 do České republiky za prací a ubytovali se, začali ve svém dočasném obydlí popíjet alkohol. K dispozici měli litrovou láhev lihu, kterou si ředili napůl s vodou, a popíjeli až do brzkých ranních hodin dne 6. 1. 2019. Oba shodně vypověděli, že se dostali do sporu, kdy hlavním důvodem vzniku konfliktu byla hádka týkající se postoje k náboženským otázkám. Následně došlo mezi nimi i k fyzické potyčce, kdy si navzájem uštědřili několik ran pěstí. Kolik si navzájem rozdali ran, není pro skutkový děj až tak podstatné, když z výpovědi svědka O. P., který jejich potyčku sledoval, vyplynulo, že pěstní souboj byl poměrně vyrovnaný až do chvíle, kdy obžalovaný V. Ch. uchopil nůž ležící poblíž, a zasadil několik ran do hrudníku poškozeného. Sám obžalovaný si nebyl vědom toho, kolik přesně ran nožem poškozenému zasadil, a ani poškozený nedokázal blíže specifikovat tuto část konfliktu. S ohledem na jejich silné ovlivnění alkoholem, které lze kvalifikovat jako středně

Shodu s prvopisem potvrzuje D.M.

těžkou opilost (u obž. Ch. v 5:08 hodin naměřeno 2,26 ‰, a u pošk. S. 2,17 ‰ alkoholu v krvi), ani není divu, že si na bližší podrobnosti nepamatují. V tomto směru je skutkový stav jednoznačně prokázán závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Znalec prim. MUDr. Jirí Hladík uvedl, že poškozený utrpěl celkem 3 bodné a 3 bodnořezné rány na levé straně hrudníku a na levé horní končetině, konkrétně řeznou ránu v dolní části levé boční strany hrudníku ve výši 8. mezižebří o velikosti 8 × 4 cm pronikající k žeburu s podminovaným okrajem, dále 2 povrchní řezné rány délky 4 a 3 cm nad výše uvedenou řeznou ranou, dále hlubokou řeznou ránu zasahující až ke kosti s částečným přerušením dlouhé hlavy trojhlavého pažního svalu nad okovcem vlevo. Poranění vznikla tlakem a tahem ostrého nástroje, za který je možno považovat nůž nalezený na místě činu, který působil střední a velkou silou opakovaně do oblasti levé boční strany hrudníku a levé horní končetiny. Dále u poškozeného vznikly 2 povrchní řezné ranky, a to v oblasti levého ramene a v oblasti okovce vlevo, ohledně kterých znalec připustil, že tyto mohly vzniknout případným pádem poškozeného na obžalovaného, avšak vyloučil, že by takto mohly vzniknout současně obě tyto řezné rány, neboť se nacházejí na zcela odlišných lokacích těla poškozeného. Jinými slovy teoreticky jedno z těchto poranění mohlo vzniknout pádem poškozeného na obžalovaného, ale tato okolnost není pro celkový obraz skutkového děje až tak podstatná už z toho důvodu, že šlo o ty nejméně závažné rány, které poškozeného na životě neohrožovaly. Dále je třeba uvést, že nebylo zcela najisto prokázáno, v jaké poloze se oba muži v průběhu souboje nacházeli, když jejich výpovědi se v tomto odlišovaly, zřejmě i s ohledem na množství požitého alkoholu. Nůž však držel po celou dobu v ruce obžalovaný, proto má soud za prokázané, že všechna zranění způsobil poškozenému nepochybně on. Poranění poškozeného byla zachycena na fotodokumentaci (č.l. 273). Z výpovědi svědka O. P. pak bylo prokázáno, že to byl právě on, kdo oba muže odradil od dalšího boje, resp. křičel na ně, aby přestali, neboť poškozený silně krvácel, což ani jeden z nich do té doby nezaznamenal. I tato okolnost svědčí o tom, že mu oba zúčastnění byli v době eskalace konfliktu silně opilí, což utlumilo u poškozeného zřejmě i subjektivní pocit vnímání bolesti. Následně obžalovaný, poškozený i svědek P. shodně uvedli, že když uviděli krvácející hrudník poškozeného, souboje zanechali a snažili se poranění ošetřit, toto se jim však nedařilo, protože krvácení bylo příliš silné, a došlo jim, že bude třeba přivolat odbornou pomoc. Toto učinili, kdy konkrétně volal na tísňovou linku 155 sám poškozený, neboť z nich uměl asi nejlépe česky. V hovoru mimo jiné zaznívá sdělení poškozeného, že má zranění od nože a že mu ho způsobil kamarád. Z místa činu bylo voláno i na linku 158 a na linku 112, o čemž svědčí důkazy v podobě záznamů na CD s těmito telefonickými hovory. Na místo činu se pak dostavila mimo RZS i policejní hlídka, která zde jednak zadržela obžalovaného, a jednak zajistila další stopy, které se nacházely v pokoji, kde ke konfliktu došlo. Z protokolu o ohledání místa činu a připojené fotodokumentace je prokazováno, že byla v pokoji a před vstupem do pokoje nalezena krev, a to na podlaze a na matraci postele. Dále tam byly nalezeny celkem dva nože, a to lovecký nůž o délce 28 cm se střípkou 16,5 cm v černém pouzdru, pod postelí byl nalezen černý celokovový z boku vystřelovací nůž, který měřil 20 cm se střípkou o délce 9 cm, na kterém byly přítomny stopy krve. Soud měl k dispozici odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika, jímž bylo bezpečně prokázáno, že lovecký nůž nenesl stopy krve a nebyly na něm zajištěny ani žádné jiné biologické stopy. Naproti tomu na černém celokovovém vystřelovacím noži byla nalezena lidská krev, ze které byla izolována DNA a stanoven profil odpovídající jedné osobě mužského pohlaví shodný s profilem DNA poškozeného V. S., kdy tato pravděpodobnost shody přesahuje statistickou hranici stanovenou jako minimum pro průkaz individuální identifikace. Na krevních stopách nalezených na komodě, na klice dveří pokoje, na podlaze pokoje, na jednom z nedopalků cigarety s filtrem, a ve stopě krve nacházející se na chodníku, byla opět prokázána lidská krev, ze které byla izolována DNA a stanoven profil odpovídající poškozenému V. S.. Na místě činu pak byly nalezeny i další nedopalky cigaret, které byly prokazatelně poškozeného i obžalovaného. Ze zprávy o příjmu o hospitalizaci a z

propouštěcí zprávy fakultní nemocnice Královské Vinohrady bylo prokázáno, že poškozený byl hospitalizován od 6. 1. 2019 od 6:40 hodin do 7. 1. 2019 do 16 hodin, a jednalo se o akutní příjem pacienta s bodným poraněním hrudníku. Zpočátku pacient nespolupracoval, proto rány nemohly být zašity, následně podstoupil operační zákrok, a to ještě dne 6. 1. 2019.

11. Obžalovaný uvedl, že se na místě činu v době konfliktu nenacházely jiné osoby. Z výpovědi poškozeného ale jednoznačně plyne, že vzniklý konflikt probudil i sousedy z vedlejších pokojů a jeden z nich, muž pocházející z Moldávie, pak dokonce obžalovaného opakovaně uderil do obličeje s tím, že dělá jejich ubytovně potíže a že tam kvůli němu přijede policie. Z provedených důkazů má soud za jednoznačně prokázané, že útok obžalovaného na poškozeného nebyl předem plánován, jednalo se o situační spor, který se odehrál na základě banální hádky mezi zúčastněnými, která pokračovala pěstní potyčkou, ve které však neměl žádný z mužů výraznější převahu, a ukončil ji obžalovaný použitím nože, kterým opakovaně bodl poškozeného do levé strany hrudníku, přičemž šlo o nůž, který předtím použili ke krájení potravin, a nacházel se v dosahu. Následky tohoto jeho jednání nebyly fatální jenom díky shodě okolností, tedy proto, že se obžalovaný „netrefil“ do místa na hrudníku poškozeného, jehož zasažení by znamenalo okamžitou smrt. Současně sehrálo významnou roli, že konflikt byl de facto ukončen třetím z mužů, svědkem P., a následně byla bezodkladně přivolána odborná lékařská pomoc.
12. Z hlediska **právního hodnocení** naplnil obžalovaný svým jednáním všechny znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku spáchaného ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, když zasadil poškozenému V. S. celkem šest ran nožem do oblasti hrudníku, kdy nejzávažnější z nich byla řezná rána v dolní části levé boční strany hrudníku ve výši 8. mezižebří o velikosti 8 × 4 cm, pronikající až k žebro s podminovaným okrajem, a dále hluboká řezná rána zasahující až ke kosti s částečným přerušením dlouhé hlavy trojhlavého pažního svalu nad okovcem vlevo. Obě tato poranění vznikla působením velké síly, ostatní řezné rány popsané ve výroku rozsudku byly způsobeny silou střední. Obžalovaný použil ke způsobení zranění poškozeného černý celokovový nůž, vystřelovací z boku o délce 20 cm se střenkou dlouhou 9 cm, což vyplynulo jednak z jeho výpovědi a jednak ze zajištěných biologických stop na tomto noži, kde byla nalezena krev obsahující DNA poškozeného. Přestože u poškozeného nedošlo k zasažení životně důležitých orgánů ani velkých cév, či nervů, je třeba uvést, že to bylo spíše dílem náhody, protože obžalovaný mířil nožem do levé části hrudníku, kde se nachází srdce, plíce a velké cévy, které pouze se štěstím nezasáhl. U poškozeného v každém případě nastaly v důsledku vzniklých zranění výraznější krevní ztráty, které jej neohrožily na životě pouze díky okamžitému přivolání odborné lékařské pomoci. Znalec vyhodnotil poranění poškozeného jako středně těžká, mající ze soudně lékařského hlediska charakter ublížení na zdraví, přičemž porucha zdraví, resp. omezení v obvyklém způsobu života trvalo u poškozeného po dobu delší než jeden týden, avšak nikoliv s citelným omezením trvajícím déle než 6 týdnů, a poranění nevedla k poškození důležitého orgánu. Zranění poškozeného jsou dle znalce spojena obvykle s léčením v délce kolem tří týdnů, kdy je nutný fyzicky šetrný režim, a toto potvrdil před soudem i sám poškozený, který uvedl, že po dobu asi tří týdnů nemohl pracovat, jak je zvyklý, neboť ho poranění stále bolelo. Bez ohledu na to, že zranění, která reálně poškozenému vznikla, nebyla závažnějšího charakteru, vyhodnotil soud shodně s podanou obžalobou jednání obžalovaného jako pokus zločinu vraždy dle § 140 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 21 odst. 1 tr. zákoníku, a to s ohledem na způsob vedení útoku, neboť obžalovaný zasadil poškozenému celkem šest ran nožem do oblasti hrudníku, kdy musel být minimálně srozuměn s tím, že tímto způsobem může poškozeného usmrtit. S ohledem na jeho zachovalý intelekt mu muselo být víc než zřejmé, že opakovanými bodnými a řeznými ranami do oblasti, kde se nachází životně důležité orgány, může dojít u poškozeného k smrtelnému následku. Jak již bylo výše uvedeno, k tomuto

následku nedošlo spíše shodou okolností, protože obžalovaný srdce, plíce ani velké cévy nezasáhl.

13. V žádném případě nebyla na místě právní kvalifikace navrhaná obhajobou dle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, případně dle § 146a odst. 1 tr. zákoníku, kdy způsob a intenzitu napadení poškozeného nelze podřadit pod tyto mírnější skutkové podstaty. Nebylo ani zjištěno že by obžalovaný byl v silném rozrušení ze strachu, úleku, zmatku nebo jiného omluvitelného hnutí myslí, nebo jednal v důsledku předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného. Mezi oběma zúčastněnými sice vznikl spor, který řešili pěstním soubojem, ale k této okolnosti nelze podřadit význam silného rozrušení dle § 146a tr. zákoníku. Za jednání, kterého se pachatel dopustí v silném rozrušení, se považuje duševní stav, při němž pachatel jak vnitřně, tak zpravidla i navenek, vykazuje značné emoční vzrušení, či neklid, ovlivňující jeho další jednání a projevující se v průběhu činu, a to bez ohledu zda tomu tak jest v důsledku jeho psychické predispozice, anebo je příčinou silného rozrušení pouze vlastní strach, úlek, zmatek nebo jiné omluvitelné hnutí myslí. Předchozí zavrženíhodné jednání poškozeného znamená, že pachatel jedná pod vlivem takového jednání poškozeného, které je obecně považováno za chování v příkrém rozporu s morálkou, a svědčí o morální zvrhlosti, bezcitnosti, sobectví a neúctě poškozeného k ostatním osobám, nebo společnosti. O ničem z výše uvedeného nemůže být v případě konfliktu obžalovaného a poškozeného ani řeč, jednalo se o běžný konflikt vzniklý na základě banálního důvodu, který započal vzájemným vyrovnaným pěstním soubojem a eskaloval tím, že obžalovaný zasadil poškozenému několik ran nožem do oblasti hrudníku. Soud je přesvědčen, že na celé události se značnou měrou podepsal požitý alkohol. Již výše bylo uvedeno, že pod jeho vlivem byli oba muži, přičemž u obžalovaného alkohol evidentně odbrzdil zábrany. Znalec z oboru psychiatrie potvrdil, že jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti byly v době činu forenzně významně snižené, avšak blíže k jejich zachování než vymizení, je tedy zřejmé, že za své jednání je trestně odpovědný. Znalec rovněž konstatoval, že obžalovaný dobře znal účinky alkoholu na svou osobu, neboť je běžným uživatelem alkoholu, a proto také spáchání činu pod vlivem alkoholu nemůže být pro obžalovaného polehčující okolností, neboť jej požil dobrovolně, a do stavu středně těžké opilosti se uvedl sám. Je tedy namístě, aby nesl důsledky svého jednání, spáchaného pod vlivem alkoholu, byť v současnosti svého jednání lituje. Dle názoru soudu jednal obžalovaný v úmyslu nepřímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, věděl, že svým jednáním může poškozeného usmrtit a pro ten případ s tím byl srozuměn. Jeho jednání je nepochybně společensky škodlivé ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku a nepostačuje uplatnění jeho odpovědnosti dle jiného právního předpisu.
14. Při úvaze o **druhu a výměře trestu** vycházel soud z ustanovení § 38 a § 39 tr. zákoníku, přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, poměrům obžalovaného, jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem jeho nápravy. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je ukrajinským státním občanem, nebyl nikdy v minulosti soudně trestán, a to ani ve své vlasti, ani v České republice. Doposud byl řádným občanem, zaměstnaný jako svářeč, do České republiky přijel na 3 měsíce s pracovním vízem, aby vydělal peníze pro svou rodinu. Jako polehčující okolnosti byly vyhodnoceny kromě dosavadní bezúhonnosti, doznání obžalovaného, jeho upřímná lítost nad spáchaným trestným činem, kterou projevil ihned poté, co k němu došlo. Poškozenému se za svůj čin omluvil a prostřednictvím manželky obžalovaného byla poškozenému uhrazena i způsobená škoda v podobě nákladů za hospitalizaci v České republice. Soud přihlédl i k tomu, že dle znaleckého posouzení je možnost jeho resocializace dobrá, na čemž se významně podílí právě jeho sebereflexe, kdy správně vyhodnotil, že zásadní podíl na jeho jednání měl požitý alkohol, kterého se chce do budoucna zdržet. Podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody v rozmezí 10 až 18 let. Po vyhodnocení všech shora popsaných polehčujících okolností a při absenci okolností přitěžujících dospěl soud k závěru, že je možno uložit obžalovanému trest

odnětí svobody v délce 10 let, tedy na samé dolní hranici zákonné trestní sazby, který by měl k jeho nápravě postačovat. S ohledem na to, že bylo zjištěno, že se nejedná o narušenou osobnost, doposud vedoucí řádný život, považoval soud za vhodné, aby trest vykonal v mírnějším typu věznice, a to ve věznici s ostrahou dle § 56 odst. 3 tr. zákoníku. Zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou, kam měl být zařazen s ohledem na výši uloženého trestu, by bylo v tomto případě nepřiměřeně přísné a neodpovídající. Obžalovaný je cizím státním příslušníkem, který se v České republice nacházel pouze dočasně, přijel sem za prací a nemá zde žádné osobní, pracovní ani sociální vazby. Vzhledem k tomu, že se zde dopustil zvláště závažného zločinu, má soud za to, že je na místě uložení i trestu vyhoštění z České republiky, a to na dobu 10 let. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest propadnutí věci, a to celokovového z boku zavíracího nože o délce 20 cm s délkou střenky 9 cm, neboť se jedná o nástroj, kterým se trestného činu dopustil.

15. Vzhledem k tomu, že na místě činu byl zajištěn ještě další nůž, a to lovecký nůž o délce 28 cm se stříškou délky 16,5 cm v černém silonovém pouzdru, kdy bylo zjištěno, že sice náleží pachateli trestného činu, tedy obžalovanému, avšak jedná se de facto o zbraň, která by mohla ohrožovat bezpečnost a zdraví lidí, nebo sloužit ke spáchání zločinu, rozhodl soud dle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku o uložení ochranného opatření, kterým došlo k zabránění tohoto nože. V opačném případě, tedy pokud by nebylo toto ochranné opatření uloženo, musel by být nůž vrácen obžalovanému, což vzhledem k tomu, že je odsuzován za trestný čin spáchaný za použití nože, nepovažoval soud za odpovídající řešení.
16. S nárokem na náhradu škody se nepřipojil ani poškozený V. S., ani Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, proto o těchto nárocích nebylo rozhodováno, když bylo současně zjištěno, že veškerou škodu vzniklou léčením poškozeného uhradila manželka obžalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 (osmi) dnů ode dne doručení jeho opisu k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího. V odvolání je třeba uvést, v kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytýkány rozsudku, nebo řízení, které rozsudku předcházelo, jinak bude odmítnuto. Rozsudek mohou napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o této náhradě.

Byl-li obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a současně byl poškozenému příznán, byť částečně, nárok na náhradu majetkové škody, nebo nemajetkové újmy v penězích, nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat zdejší soud, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody.

Praha dne 28. června 2019

JUDr. Kateřina Radková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje D.M.

